

ճունայի) սքանչելի աղեղով գինուած, միանալ
ալ ասարսփելի սկաւառակով (Սաքրա),
բոցարծարծ հրդեհին մէջ կը մղէին բոլոր
կենդանի էակները, որ փախչիլ կը ջա-
նային, ապահովելով այսու Աշխի հա-
մար հսկայական կերակուր մը: Ինտրա-
յին տեղացած հեղեղորէն անձրեւներու
տարափին դէմ, յաղթեց Արճունայի ար-
ձակած նետերու տարափը. և ամբողջ աս-
տուածներու յարձակման դէմ յաղթական
հանդիսացաւ Քրջնայի սկաւառակը: Այս-
պէս ամենակույն Աշխի լափեց և սպառեց
ամբողջ խանտավայի անտառը. սակայն
Դաքլաքա, որ ի սկզբան Քուրուքշեղրայի
մէջ ապաստանեցաւ, և անոր որդին՝ Աս-
վասնա, ազատեցան: Կրակը խնայեց
սուրբ Մանտարալայի որդւոց, չորս փոքր
անփետուր թռչնիկներու, զոհանալով այն
զովասանական երգէն որ այս ձագունե-
րը երգեցին ի պատիւ իրեն: Իսկ Արճու-
նա հրդեհէն ազատեց մեծ արուեստաւոր
Մայան, որ իրմէ զթուփին պաղատած էր:

Թարգմ. Հ. Յ. ԱՒԳԻՐ

Շարունակելի

— Ոչ միշտ իրաւունք ունի նա որ լաւ կը
տրամաբանէ:

Ա. ԿՐԱՅ

Քաղաքակրթութիւնը կեղե մ'է, որուն ներքեւ
կրնայ վառուիլ, բովանդակ իւր գծոխային հու-
րին զօրութեամբ, մարդու վայրենի կիրքը:

Թ. ԳԱՌԱՅԷԼ

Միայն քաղաքակրթ ժողովրդեան մը պա-
տերազմական զօրութիւնը կրնայ աշխարհիս վը-
րայ խաղաղութիւնն ապահովել:

Թ. ՌՈՒԶՈՒՆԷԼԻ

Անոնք են մեծ մարդիկ որոնք կը տեսնեն թէ
բարոյական ուժը նիւթական որիւէ ուժէ աւելի
զօրաւոր է, և թէ զաղափարներով կը կառավա-
րուի աշխարհ:

Ռ. Վ. ԷՄԷՐՍՆ

digitised by

ՈՐԴԻՆ ՀՕՐԸ ԲԱՆՏԱՊԱՆ

ԹԱՏԵՐԱԽԱՂ

ԵՐԵՔ ՀԱՆԴԵՍՆԵՐՈՎ

ԱՆՁԻՆՔ

ՀՈՒԹԱՐՏՈՍ ՔՈՒՄՊԼԷՊԻՐԻ, ԽԶԽԱՆ ՄԻՒՂԱՍԻ
և ուրիշ Դոգմակներուն

ԳԱՐԻԻԷԼ, Խոր որդին
ԴԱԻԻԹ ՓՈԽՏԵՆԴԻՔՄԻ, Ֆելքեգուալէմի գղեկին
բանտերուն պահապան

ՀԵՆՐԻԿՈՍ ՏՈՒԼԷՑ, գնապետ
ԿՐԵԿՈՐ, հանրային այցելու Քլաւէրաւդի տանտու-
րութեան

ԿՈՒՍՏԱՎ ՊՈԹՈՒԷԼ, բարեկամ Հոխքարտոսի
ԹՈՒՄ ՀՈՒԼԻՏԷՑ, բարեկամ Կրեկորի

ՅԱՎՈՒՔ ՀԻՈՊԻ, նաւավար
ՍԱՄՈՒԷԼ, { իւր երկու որդիքը, — Սահակ Ին
ՍԱՆԱԿ, { տարուան

ԳԷՈՐԳ ԿԱՏՏԻ, Դաւթի ծառան

ՍՊԱՆԻ, Կրեկորի

ՍՊԱՆԵՐ, } որոնք չեն խօսիր

ՋՈՒՆԻՈՐՆԵՐ, }
ՋՈՐԱԿԱՆՆԵՐ, }
ԵԱՌԱՆԵՐ, }

Տեսարանն է ի Սկովտիա, — Ժամանակն է Ժո-
ղար:

ՀԱՆԴԵՍ ԱՌԱՋԻՆ

Գորակն սրա՞ն՝ մէրտեղը յացուած, կամ
փակուած վանդակով մը միայն, ուստի կամա-
րին եղնելով կը հասնուի խկոյն գետակի մը
եզրը, որուն նստ հանդիպակողմը պէտք է դը-
րայ գործածելի: Խիստ հետուն կը տեսնուի
բանձրասկիտ անտառ մը:

ՏԵՍԻԼ ԱՌԱՋԻՆ

Հագին չէ վարագոյրը կը բարձրանայ, կը
շտաի թերաւորեկրոյ բովիւն, և հետուն կը
տեսնուի ծխոյ գունտերը:

ԴԱՌԹ միայն

Քայք վայ թշուառութեանս: Սատանի տան
կրակ մըն է այս: Ժամ մըն է՝ և աւելի իսկ՝
որ այս գեղայարմար երաժշտութեամբս պահն-
Հիս թմբուկը կը ճախեցնեն: Եւ սակայն՝ զար-

A.R.A.R.®